

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponent:

MgA. Petr Prokop

Diplomant:

BcA. Andrea Michel

Název oponované práce:

Potenciál správní rady v kultuře

Text posudku:

Diplomantka Andrea Michel si ve své práci pokládá základní otázku, jakým způsobem fungují v českém kulturním prostředí správní rady neziskových organizací. Vycházela z hypotézy, že správní rady v českém prostředí plní pouze formální roli, protože jejich existence vyžaduje zákon, a neziskové organizace nevyužívají jejich plného potenciálu při vlastním řízení a fungování. Téma je to bezesporu užitečné už jenom proto, že se mu doposud na akademické půdě téměř nikdo nevěnoval (vyjma dvou prací Marka Šedivého, ze kterých diplomantka hojně čerpá) a že význam správních rad v českém prostředí bude stoupat.

Samotná struktura práce a vlastního výzkumu je diplomantkou příkladně zpracovaná – přehledně vymezuje zkoumanou oblast, stanovuje si smysluplné výzkumné otázky a hypotézy, shrnuje teoretický rámec a dosavadní výzkumy v této oblasti, ze kterých odvozuje metodiku vlastního výzkumu. Tento vlastní výzkum, který v závěru práce popisuje a vyhodnocuje, realizovala na vzorku 22 českých neziskových kulturních organizací, ze kterých se jí podařilo získat odpovědi od 14 z nich, což lze považovat za relevantní vzorek.

Obecné prostředí neziskových organizací a podmínek, za kterých jejich správní rady fungují, zkoumá na příkladu Spojených států amerických a České republiky. Vztažení zahraničních zkušeností k domácí situaci je samozřejmě žádoucí, ale výběr jediné zahraniční zkušenosti, a to navíc poměrně specifických USA, je diskutabilní. Sektor neziskových organizací v USA je velmi rozvinutý, ale celková filozofie podpory fungování obecně prospěšných aktivit je od české situace značně odlišná. Přesto je přínosný pokus porovnat tuto zahraniční praxi s domácím prostředím, které zatím není příliš rozvinuté.

V případě popisu české situace se věnuje i zásadní problematice osobní odpovědnosti členů správních rad u různých druhů právnických osob. Tento teoretický výklad bohužel nedoplňuje příklady z praxe, které by lépe ilustrovaly, jak tento citlivý aspekt dopadá prakticky na české prostředí.

Největší otázka se proto vznáší nad smysluplností celého výzkumu a jeho výsledků. Formálně práci nelze téměř nic vyčíst. Z hlediska metodologie výzkumu, používání pramenů a zdrojů, citování, používání poznámkového aparátu, jazykové a stylistické úrovně apod. je výsledná magisterská diplomová práce zcela vyhovující a v mnoha

ohledech i výrazně nadprůměrná. Je však otázkou, zda výzkum přináší nějaké nové poznatky nebo inovace, a zda se tedy trochu nejedná o „výzkum pro výzkum“. Výstupy jsou do značné míry očekávatelné (např. vyhodnocení oblastí, kterým se české správní rady věnují a případně by se měly věnovat a příliš to nedělají). Už i výstupy z amerických studií, ze kterých se diplomantka inspirovala, jsou velmi teoretické a pro praxi dle mého soudu málo využitelné. A něco podobného lze bohužel prohlásit o tomto diplomantčině výzkumu.

Magisterská diplomová práce Andrey Michel nastoluje zajímavé téma pro budoucí fungování celého českého neziskového sektoru, přináší cenné informace, ale výstupy jsou bohužel už méně inspirativní.

Otázka(y) k obhajobě:

1. Která z vámi zkoumaných českých správních rad v kultuře fungovala skutečně příkladně a nebyla pouze formální? A proč?
2. Jak chápete a hodnotíte roli veřejné správy, jejíž nominanti jako zástupci zakladatelů v řadě správních rad zasedají (např. Archa, Činoherní klub, Klicperovo divadlo ad.)? Je jejich úloha odlišná od běžných členů správních rad, jak o nich píšete?
3. Je nějaký příklad z českého prostředí, kdy člen správní rady musel ručit za závazky společnosti?

Magisterskou diplomovou práci k obhajobě **doporučuji**.

Datum: 4. 9. 2020

Podpis: